

A N I V E R S A R I

El nostre GERMANOR ha complert un any. Bè mirat, és ben poca cosa la nostra revista, modesta, senzillia, gairebé humil. El seu pas, per molta gent, intrascendent, camina per entremitg de les nostres petites coses, recollint d'ací i d'allà comentaris i paraules que van omplint el sac dels records comuns i així, de mica en mica, fem el feix de la nostra història ciutadana, tot prenent el pols al poble de Besalú.

La tasca és gran i els resultats tal vegada petits, perquè tots els que contribuim a fer GERMANOR, tenim més voluntat que enginy. Més no per això ens penedim d'haver-lo fet sortir una altra vegada ressorgint de les seves cendres com a nova au Fènix, una mica casolana, ja sigui fent una mica de tabola o bé recordant amb sentiment les tristes noves del veïnat.

Aquest escrit, que voldria ésser una mena d'auto-crítica per a celebrar aquest primer aniversari, no pot ofrenar-vos resultats plaents. Poc ha fet GERMANOR en el transcurs d'aquest any d'existència i ben poc ha fet Besalú per esplai de l'esperit. El poble creix, és ben cert, més l'extensió d'un cos, mal pot mesurar l'intensitat de l'ànima i les poques vegades que s'han sentit inèdites veus pregonant la necessitat espiritual de cercar noves formes de comunicació entre nosaltres, el seu ressò ha quedat esmorteit per el soroll dels quefers diaris i, sobre tot.....la llarga pausa que hi ha sempre d'una manifestació a l'altra.

Però, seriem injustos, si no reconeixèssim la vàlua d'aquest jovent que, almenys, intenta aixecar el vol dels seus pensaments, per a recrear l'esperit en l'aire nou de les altures i confiem que ells, més que nosaltres, seran capaços de fer aquest Besalú, mig real, mig ideal, amb tota la corpulència d'un cos gran..... i una ànima forta.

Març, 1.972